

постига чрез училището, — чрез общото и специални училища.

Въ общото училище т.е. въ гимназията, въ класически общински и въ народните начални училища рисуването у нас е въведено като общообразователен предмет; но, както вече споменахме, големият недостатък отъ добър подготвени учители, които да разбираатъ отъ работата си, е била причина въ по-голямата частъ да се нагърбятъ училища, преподаването му да стане твърдо много занемаемо и да не донася ползата, която се очаква отъ него. И въпреки за общинските училища, както по-позитивно може да се утвърди, че е желателно да се преподава рисуването съвременно и систематически. Проще, за да може да си постигне рационалното, методично преподаване на рисуването въ училищата, нуждно е едно колкото количество учители рисувари, учители специалисти, които да отбавятъ отъ работата си. Многогодишниятъ опитъ и практика ни съ доказали отъ друга страна, че съ стипендии въ странство подобни учители много и трудно се приготвяватъ и скъпо коштуватъ.

И въ отнош. за общото училище, намиръ сѣ нуждни учители рисувари, специалисти по различитъ клънове на художествената индустрия, да ръководятъ и управляватъ артистичната частъ, която е най-главна въ нашия западнотийски училища, въ които до сега рисуването, особено отъ една точка на националната орнаментика, не стои на подобающата висота. Въ този западнотийски училища си требвало скрупулозно да се почита онази свѣта истина, която К. Милеръ е казалъ въ следущиятъ редове:

„Западнотийска трябва да уме да различи خوبотто отъ грозното, да да може да произведе и да издѣлва, които по причина на красотата си форма или външността не се прѣдпочитатъ отъ купувачитъ прѣдъ грознитъ произвѣдени, ако и равни съ тѣхъ по отношение на вътрѣшната качественостъ и солидностъ въ направата. Днесъ ний промишленникъ или западнотий трябва да знае за законитъ на физика, а особено на механика, на химията, той трябва да знае добръ да смѣта, да е запознатъ خوبотъ съ материалитъ, които употребява и да знае добръ да рисува“ —